

Հովհաննես Թումանյան

Քոշաքարում ես վազել եմ...

Քոշաքարում ես վազել եմ
Եղնիկի հետ երազ, Անուշ,
Ջրմրուխտ սարում երազել եմ
Չընաշխարհիկ երազ, Անուշ:

Ջրմրուխտ սարը ամպ է պատել,
Իմ արևի լույսը վատել,
Աստծուն խնդիրք արի շատ էլ՝
Ինձ չըտրվեց մուրազ, Անուշ:

Իմ մուրազը շատ էր շքեղ,

Դըրախտ պիտեր քաղաք ու գեղ.
Երգը հոսեր հառաչքի տեղ,
Սերն ու բարին՝ Արազ, Անուշ:

Շատն են եկել էապես անցել,
Հազար ափսոս էն մարդկանց էլ.

Ես էլ կերթամ, վեր եմ կացել,
Էսքան վաղ ու վրոազ, Անուշ:

Յատուկ Պոէմ